

می کردیم حالا به حلقه رسیده بودیم متنفس خوب، جنان نیست که بند بتوانم راجع به کلیه نهادهای اقتصادی جامعه جمهوری اسلامی الان بحث کم به هر حال اساس این است که ما به سمت حذف بهره برویم به همین دلیل در قانون اساسی هم اور دیم مطالب دیگری که سوال کردید همه اش را من در این توضیحاتی که گفتم وارد کردم مسئلنه مشکل تعاوونی که با شرکتهای سهامی خاص می تواند فرقی داشته باشد و مسئلنه بهره بردن از تعاوونی هاست که اگر قرار باشد در شرکتهای تعاوونی بهره باشد اسلا در دراز مدت ممکن است همین شرکت تعاوونی خودش یک سرمایه دار کلان از کار در پیايد که نمی شود چون باید کار بکند هیچ وقت سرمایه دار نمی شود یعنی تا بخواهد بزرگ شود احتیاج به نیروی کار دارد اگر نلاش کرد که بزرگ شود بدون آنکه احتیاج به نیروی کار داشته باشد همان چیزی که رژیسهای سرمایه داری از آن بهره مند هستند ما بهره مند می شویم بدون استشار و آن این استکه باید از نظر استفاده از ماشین و انواع کار متفرق تر و بیش رفته تر ابتكاراتی بخواهد بدهیم مثل باه نفر، سرمایه یک میلیون تومانی، یک تعاوونی را شروع میکند.

همین ده نفر بدون اینکه کارگر بکیرند بتوانند با سرمایه ۱۰۰ میلیون تومان کار کنند این معناش این است که کار اینها بیشتر تر می شود درست همان نقطه قوت سرمایه داری در اینجا هست برای اینکه به نیروی انسانی کمتر نیاز داشته باشد ماشین را جاشین نیروی انسانی میکند، خوب بگذرید این

مصطفی با شهید مظلوم آیت الله دکتر بهشتی در مورد تعاوون

تعاوونی ها پایان جدائی کار از سرمایه

قسمت دوم

حرکت به سود شر یعنی پیشرفت فن و تکنیک بود، پس این ۱۰ نفر اشکار را بکند، و تلاش هم بکند، و اما به محض اینکه به نیروی کار احتیاج پیدا کردد و خواستند کارشان را توسعه دهند، یعنی اگر خواستند یک میلیون سرمایه را ۱۰ میلیون بکنند احتیاج پیدا می کنند به اینکه ۱۰ نفر عکار دیگر بکیرند، خوب این ده نفر باز باید حساب سهم باشند و الا تعاوونی نیست یعنی تعاوونی به این معنا که ما گفته ایم این استکه هر کسی انجا کاری می کند و متناسب با ساعت کارش و نزدیک کارش سهم داشته باشد و سرمایه داشته باشد، پس این متفق شد.

سؤال - سودش را عرض می کنم می تواند سود از تعاوونی برداشت کند.

سؤال - در ضمن صحبتها یاتان مسئلنه وام بدون بهره را مطرح نمودید ممکن است در این زمینه و اقدامات انجام شده و همچنین شکل و چگونگی رابطه سرمایه و نیروی انسانی در تعاوونی ها و سود دهن آنها توضیحاتی پیش مانند.

پاسخ - مسئلنه بهره در اقتصاد ما باید حل شود حل آنهم یک حل کلی است یعنی اگر در کل اقتصاد ماتضیم نگیریم نیز توافقی مسئلنه بهره را حل بکنیم اینه من به سهم خودم معتقد بودم اگر قاطعه حرکت

مصطفی با شهید مظلوم آیت الله بهشتی از مصافحه شهید مظلوم
الله خاصه اسلامی ایت الله بهشتی ازین بودن استکه را از رابطه تعاوونی ها و راه حل های شخصی و اجتماعی این مسئلنه را از زبان اش از مردم بگیرد، اینک در دنیا بحث گشته، معلماتی و پروری غیر استثماری در اقتصاد را و سعی رابطه تکر و سرمایه را در دنیا اسلام از دست داده شهید بزرگوار مورد بررسی قرار می گیرد، می اینکه با بیرونی از رهنوادهای انتگری این شهید عزیز، پتوانم هرچه شرک و پیاصر رسانیدن میوه انقلاب کبر مسان، اینکه می توانیم تر و مایه دار تر گردد.

انشاء الله

من کنند، «بانه». اگر در انجا کارگرانی هستند که دارای سرمایه نیستند و کار می کنند این تعاونی نیست و آنجا اسلان باید کار بکند ولی هر کارگری انجا باید متناسب با خوبی کارش در سطح ساده یا پیچیده‌تری به کارش سرمایه داشته باشد آنوقت دیگر پنج میلیون تومان مال این چند نفر نیست ازان کارگر هم است. خوب ببینید اصل این است که در تعاونی باید همچو اثرباری از جهای کار از سرمایه باقی نماند ما به این تعاونی می گوییم و اینکه من میگویم همچ بخش نمی کنم که آیا این تعاونی را در سیستم های دیگر به این شکل دارند یا ندارند اصلاً مورد بحث من نیست چکار داریم به این بعثتها ما می گوییم مطابق آن آرمان اجتماعی و اسلامی که داریم این تعاونی را عرضه می کیم.

سؤال - یکی از گفته های برادرمان نمونه اش در بزد این بود که قسّت مرکز گسترش تولیدی از سه قسمت تشکیل شده بود ۱- قسّت عمران ۲- تولیدی ۳- کشاورزی در قسّت عمرانیش ایشان مثل مقاطعه کارهای سابق از دولت بصورت مقاطعه کاری کار گرفتند نیروها ایشان هم در حدود ۴ الی پنج نفر بود در اینجا ایزار است که بیشتر کار می کند و به اینها کمک می کند سرمایه ایشان یک میلیون که داشتند در عرض یکسال ده میلیون

کسی سهم نمی شود همان کسی که کارش را می اورد سرمایه اش را هم می اورد نه با سرمایه بدون کار می شود و نه با کار بدون سرمایه چون ما می خواهیم با شرکت تعاونی به افسانه جدانی کار از سرمایه در یک میدان گستره‌ای پایان بدهیم.

سؤال - این سرمایه را چنانچه دولت به او وام بدهد اینهم شامل می شود.

پاسخ - به آنوقت ما می گوییم آن کسی که می خواهد با سرمایه اش وارد میدان کار بشود یا

* - همه مشکلات اقتصادی را نمی شود فقط با تعاونی حل کرد یک مسئله مهم، مسئله سیستم صحیح نرخ گذاری است.

سؤال - نقش جهاد در رابطه با این تعاونیها را چه می دانید آیا جهاد می تواند شاخه مالی تعاونی و فرهنگی آنها باشد.

* مسئله بھرہ در اقتصاد ما باید حل بشود حل آنهم یک حل کلی است یعنی اگر در کل اقتصاد ما تصمیم نگیریم نمی توانیم مسئله بھرہ را حل بکنیم.

پاسخ

پاسخ - من دانم اینها با این ایزار که کار بکنند عیب ندارد آیا می خواهیم بدانیم کارگر می گیرند یا نه - جواب نه - همچ کارگر ندارند اگر همچ کارگر ندارند باشد. آخر سال ۳۰ میلیون تومان بشود البته این مربوط می شود به اینکه نرخ چقدر است یعنی ما باید نرخ کار را در کل مملکت پانیز بیاوریم ببینید اما همه مشکلات اقتصادی را نمی شود فقط با تعاونی حل کرد. یک مسئله مهم، مسئله سیستم صحیح نرخ گذاری است.

بنده در صفحه ۶۹

پاسخ - جهاد می تواند کمک بکند یعنی جهاد می تواند به روستانی کمک کند تا بیشتر کشاورزی کند جهاد باید کمک کند تا شرکتهای تعاونی در روستاهای شهرهای کوچک در مرکز خدماتی روستایی تشکیل بشود و افراد با این کیفیت با سرمایه محدود خودشان کار کنند.

سؤال - یعنی آیا جهاد می تواند به عنوان شاخه مالی اینها باشد یعنی در یک روستا جهاد بعنوان از طرف دولت، همانطوری که فرمودید؟

پاسخ - آیا کسانی که دارای سرمایه نیستند کار

پاسخ - این معناش مثل همان کلیدسازی است که با سرمایه خودش کار می کند هرچی در می اورد مال خودش است دیگر سود برداشت می کند یا غیر، این مال خودش است اما برای چی سود برداشت می کند برای اینکه مصرف بکند. اما اگر خواست سود برداشت بکند برای افزایش سرمایه که این افزایش سرمایه بدون افزایش کار است که اشکالی ندارد و این معناش این است که باید کیفیت کار را بالا ببرد یا ساعات کار بیشتری را کار بکند یا خلاصت شان بدهد تا با استفاده از طرحهای فنی همان نیروی کار، کار بیشتری انجام بدهد و یا باید همکار اضافه کند که اگر خواهد همکار اضافه کند دیگر سرمایه مال این نیست مال دیگری می باشد.

سؤال - در صورتی این سود می تواند اضافه باشد که تولیدهایش را هم گران به جامعه عرضه کند.

پاسخ - اینکه بحث دیگری است آن را نرخ می گوینیم علی کل حال ما در نظام اقتصادیمان نرخ گذاری داریم اصلاً آن یک بحث دیگری است، این آقا در پایان سال می تواند سود بردارد و بانه، بگوینیم بله سود بردارد، و معناش چیست؟ معناش این استکه اینها در طول سال یک حقوق بر می دارند عین دو نفر شریک خصوصی که کار می کنند بک همکار گذارند ولی این سود که بر می دارند یا باید مصرف کنند یا باید پس انداز کنند یا باید تبدیل به سرمایه کنند که مصرف و پس اندازش به فرمول خاص خودش می رود. اگر خواست به سرمایه اضافه کند و اگر سرمایه قبول کند، یا احتیاج به نیروی کار جدید دارد یا ندارد و اگر احتیاج به نیروی کار جدید نداشته باشد پس معناش این استکه این اهمیتی می توانند با سرمایه بیشتر یعنی با استفاده این پیشرفت فنی جامعه است و یا نه احتیاج به نیروی کار جدید دارند، دیگر سرمایه مال خودش نمی تواند پاسخ به این آقا می گویند شما نمی توانید سرمایه بگذارید، هر کس که نیروی کارش را می اورد با سرمایه اش نیز می اید هر کس به تعاونی می اید با سرمایه اش می اید.

سؤال - پس اینطور که شما فرمودید کسانی که آنجا کار می کنند باید برای کارشان حقوق متناسب دریافت کنند یعنی همچ کس با کارش نمی تواند در شرکت تولید، سهمی بشود ولی با سرمایه اش می تواند سهمی بشود.

پاسخ - بله بینید یعنی با کار بدون سرمایه

جهاد

ما نیامدیم که...

نقش عاشورا...

در مقایسه عظیم تر و مرحله ای متكامل تر ثابت می کنند که خون بر شمشیر پیروز است. و اینگونه است که عاشورا را تکرار می شود مردم بالهای از مکتب آزادی بخشن اسلام و قیام امام حسین (ع) شماره سرمهیدن که هیبات من الذله بادیکتاتورها و متجلوزین و یامناقین و منحرفین به نبرد بر می خیزند و آنگاه که می شنویم «املما، اماما، مائل کوفه نیستم، مکرامت بیرون امام تها بیاند، و عملًا نیز شاهد و فادری امت به امام خوشان در شرائط کوئی نستم، جای هیچ شک و تردیدی باقی نمی ماند که ادعای کثیم معمر و کربلا عاشورائی متكامل تر در ورond تاریخ مبارزه حق و باطل تکرار شده است و اینکه همه آنان که زنده مانده اند، همچنان در حفظ این انقلاب اسلامی که در ادامه انقلابهای جهانی انبیا و قیام امام حسین (ع) و همه نهضتهای شیعی - اسلامی قرار دارد بکوشند و مستولیت هایش را در پاسداری از خون شهدا که عامل اساسی حفظ این انقلاب بوده اند به انجام رسانند.

والسلام

یک وقتی هم آقایان اینجا تشریف نیاورند بروید خانه هستند شما باید بروید بزور آقایان را بکار بکشید یک وقت هم نمی ایند البته من جهارت نکم آقایان که خودشان فعالند ولی برفرض یک وقت نیاشد شما هم اینطور که من اینجا کار می کنم من را بکار انداختید والا این جو برنامه نبود که ما برای شما اینجا صحبت کم بالآخره شما اینجا جمع شدید و اجتماع شما به من نیرو داده بجای اینکه من برای شما نیرو بدهم شما به من نیرو دادید که من برای شما صحبت کم امیدوارم این صحبتها هم برای من و هم برای شما مفید باشد اینکار را همیشه بکند بالآخره این باع و این جا و این جمع می شوند بالآخره پازدیهی یک ذفعه ماهی یک ذفعه هر چه که شد خیلی از مسائل عمومی این مسائل خصوصی و اخلاقی را همیشه ادامه بدھید انشاء... و مفید است و من به شما قول میدهم که اگر این را ادامه بدھید یک عنده برادران که برای اینده این مملکت ذخیره خواهید بود و پیام اورانی از انقلاب که پتوانید هم شهر و هم روستا را اباد کنید و ما بتوانیم یک کشوری اباد و ازاد و مستقل بسازیم انشاء...

تعاونی ها پایان...

سوال - به چه شکل و از کجا این تغییر فرهنگ را می توانیم شروع کنیم

پاسخ - فرهنگ اجتماعی بنظر من ضمن عمل و توضیع تغییر می کند الان ما یک مسئله را باید مورد توجه قرار دهیم و آن این استکه فرهنگ اجتماعی را نه با عمل بدون توضیع می شود تغییر داد و نه با توضیع بدون عمل باید توضیع و عمل باقی در امیریه تا جامعه تغییر بکند و خصلتهای جامعه عوض بشود با صرف گفتمن خلتها، قابل عرض نمی شود یک تغییر اراده و اندیشه مرسی نیست که در مرتبه افراد را توانی میدان بدون توضیع بیاوریم باز هم نمی شود بیواری آنوقت می باید با فشار ما اینها بروند بسوی یک عملی که اگاهانه نیست و نمی دانند چرا این کار را انجام می دهند اما اگر برایشان توضیع دادید و هم آنها را توانی میدان عمل اور دید اینطور می شود که یک مرحله عمل، زمینه را برای مرحله بعدی عمل آماده می کند، توضیع بعدی اینها را تشویق می کند به عمل مرحله عمل، قسمتی این را برای مرحله بعدی عمل خواهیم داشت و درمان در مرکز اندیکا (قلمه ایجاد خانه بهداشت و درمان) در جهت بهداشت، ۱۸۷۰۳ لیتر امشی بین روستاهای درجهت بهداشت، پاسخان و سایر خدمات بهداشتی و درمانی، معرفی ۵۷۰۰ نفر از بیماران مراجعه کننده روستانی و اعضاء جهاد به بیمارستانها و درمانگاههای شهر.

والسلام

دو یادداشت از...

شسته بودم و قبلاً بہت گفتم که آن غم گنگ و مبهم و آشنا سراغم آمد و بود ناگهان خدا را دیدم. باور کن. باور کن! دست نوازشگری را بر سرم احسان کردم خود را در زیر باران لطف بیدریش باقم، احسان کاذبی نبود هشیار بودم. کاملاً باور کن. او را لمس کردم. بی تاب شدم. طاقت نیاوردم. بخاک افتادم. سجد کردم. میخواستم فریاد بنم و گریه. گریه کریه..... پیش از هر زمان دیگر او را بخود نزدیک احسان می کردم اقرب من جل الورید. نفس تنگی می کندقبم را دردی عظیم می فشارد و من هم چنین دست او را بر سرم احسان می کنم حالت غریبی است. و کاش تو می توانستی بفهمی. از آن حالت های نادری است که خیلی کم برای این می آید. من در خودم شبیه آزا کم داشته ام. این بود که قلم و کاغذ برداشت و نوشت. والسلام

احمد

جهاد